

Η Κουκουβίστα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 13ος - ΤΕΥΧΟΣ 61, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1987

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Στις 17 του Γενάρη του 1988 γίνονται για 14η φορά εκλογές για την ανάδειξη του νέου Δ.Σ. για την επόμενη διετία. Στα 28 χρόνια που πέρασαν από την ίδρυση του συλλόγου τα εκάστοτε Συμβούλια υπηρέτησαν με εργατικότητα, αγάπη και σύμπνοια τους ιδρυτικούς στόχους του Συνδέσμου, που ανδρώθηκε περνώντας μέσα από αντίξοες συνθήκες και από τις συμπληγάδες της λησμονιάς και της αδιαφορίας. Μέσα σε αυτή την πολύχρονη πορεία αποδείχτηκε ότι κάθε Δ.Σ. παρά τις ιδιαιτερότητες της θητείας του είχε σαν υποχρέωση εκτός των άλλων την διατήρηση των συνεκτικών δυνάμεων που συγκροτούν τον Σύνδεσμο ζωντανό και ισχυρό.

Με την έκδοση της εφημερίδας, την διοργάνωση πολιτιστικών εκδηλώσεων, συνεστιάσεων, την δημιουργία αθλητικού Συλλόγου, χορευτικών συγκροτημάτων προσπαθεί να αποφύγει τις διασπαστικές δυνάμεις που υποκρύπτονται στην ταχύτατη μεταβολή των κοινωνικών, ηθικών και πολιτιστικών θεσμών. Η ισοπεδωτική δύναμη της σύγχρονης αστικής κοινωνίας εξαλείφει τον οποιοδήποτε δεσμό που κρατάει τα μέλη μιας μικρής κοινότητας στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους. Σε αυτό το σημείο βρίσκεται και ο μεγαλύτερος κίνδυνος, για τη ζωή όχι μόνο του δικού μας Συλλόγου αλλά και κάθε άλλου που επιτελεί ανάλογο έργο.

Η ύπαρξή του στηρίζεται οικονομικά στις εισφορές των μελών του και ηθικά στην συμ-

παράστασή τους. Στην ουσία στηρίζεται στον ισχυρό δεσμό που ενώνει όλους τους Κουκουβιστιανούς όπου κι αν βρίσκονται. Στην ΑΓΑΠΗ για το χωριό. Αν αυτός ο δεσμός σπάσει αυτάματα καταρρέει αυτό που λέγεται Σύλλογος.

Στόχος του τωρινού Δ.Σ. ήταν η ισχυροποίηση αυτού του δεσμού. Μέσα από το ίδιο του το σώμα πρέπει να αναπαράγεται και να ξεπηδάει με καινούργιες δυνάμεις. Η εναλλαγή ανθρώπων στο διοικητικό συμβούλιο αποτελεί την ουσιαστική διαδικασία που θα διατηρεί πάντοτε τον Σύλλογο ζωντανό και ακμαίο. Οι ηλικιωμένοι είναι εκείνοι που αποτελούν πηγή γνώσης γι' αυτά που συνέβησαν στο χωριό και παράλληλα πηγή αγάπης που θα τροφοδοτεί τους νεότερους με το απαραίτητο ηθικό υλικό για τη συνέχιση της από 25ετίας προσπάθειας. Οι νέοι είναι εκείνοι που θα δώσουν την φλόγα για να την παραπέρα πορεία του Συλλόγου. Το ζύμωμα αυτών των δύο ηλικιών αποτελεί προϋπόθεση έτσι ώστε να μη ξεκοπεί κανένας από το χωριό.

Πλαισιωμένος από τα μέλη του, που με την ενεργή συμμετοχή τους θα βοηθήσουν το Δ.Σ. για μια φορά ακόμη διαγράφεται η πορεία του Συλλόγου με αισιοδοξία.

Μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, καλόπιστη κριτική θα προχωρήσουμε στις εκλογές.

Το Δ.Σ. του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ μας

ΕΥΧΕΤΑΙ

σε όλα τα μέλη, τους φίλους του και στους χωριανούς που ζουν στο εξωτερικό,

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

και

**Ευτυχισμένο το Έτος
1988**

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου
σας καλεί στην ετήσια

Γενική Συνέλευση

την Κυριακή, 17 Γενάρη 1988, ώρα 9.30' π.μ.
στο ξενοδοχείο «ΟΣΚΑΡ», φιλαδελφίας 17-21
(απέναντι στο σταθμό Λαρίσης)

ΜΗ ΛΕΙΨΕΙ ΚΑΝΕΙΣ!

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Όπως είναι γνωστό με την προτροπή και την συμπαράσταση του Δ.Σ. του Συλλόγου μας, συστάθηκε μία άτυπη επιτροπή, με σκοπό την συγκέντρωση των χρημάτων που απαιτούνται για να επισκευασθεί η σκεπή της εκκλησίας Άγιος Γεώργιος του χωριού μας και να λυθεί έτσι το μακροχρόνιο αυτό πρόβλημα που απασχολεί όλους μας.

Στην επιτροπή αυτή που «συστάθηκε» την 10.11.1986 προσφέρθηκαν ευγενικά και έγιναν μέλη, βοηθώντας έτσι την ιερή και δύσκολη προσπάθεια για την επισκευή της εκκλησίας μας, οι κύριοι Ηλίας Κατσανιώτης σαν συντονιστής όλων των προσπαθειών για την επίτευξη του ιερού σκοπού και Κωνσταντίνος Σπ. Μπουρτζάλας σαν ταμίας καθώς και οι κυρίες Ευσταθία Βοχτσαλίδου, Παρασκευή Ραυτοπούλου και Ιωάννα Πριοβόλου, σαν μέλη.

Όλοι εμείς που μετέχουμε στην επιτροπή, από τη σύστασή της μέχρι σήμερα, με σύμπνοια και συντονισμένες ενέργειες για την επιτυχία του σκοπού μας και βοηθούμενοι από τους κ. Τσόχλα Τριαντάφυλλο και Σκεπετάρη Παναγιώτη, οι οποίοι ευγενικά προσφέρθηκαν και πρόσφατα έγιναν μέλη της επιτροπής, καθώς και από τον ιερέα του χωριού μας, απευθυνθήκαμε σ' όλους τους συγχωριανούς μας και σε φίλους του χωριού μας, ζητώντας την οικονομική τους συνεισφορά και ενίσχυση της προσπάθειάς μας. Στο κάλεσμά μας αυτό η μεγάλη πλειοψηφία των συγχωριανών μας ανταποκρίθηκε με θέρμη και μας βοήθησαν στο δύσκολο έργο μας συνεισφέροντας χρήματα, ο καθένας ανάλογα με τις δυνάμεις του, έτσι ώστε σήμερα να έχουμε, εμείς η επιτροπή, συγκεντρώσει ένα ποσό περίπου 630.000 δραχμών, που όμως δεν είναι αρκετό για να επισκευασθεί η στέγη της εκκλησίας μας αφού με τους οικονομικότερους υπολογισμούς, για καλή και ανθεκτική επισκευή, θα χρειασθεί υπερδιπλάσιο ποσό.

Για το λόγο αυτό και μέσα από τις στήλες της εφημερίδας του Συλλόγου μας Κ Α Λ Ο Υ Μ Ε και πάλι τους ευγενικούς και ευσεβείς συγχωριανούς μας, οπουδήποτε και αν ευρίσκονται, να συνδράμουν στο έργο μας προσφέροντας χρήματα, για να συγκεντρωθεί το ποσό που χρειάζεται, ελπίζουμε δε θάσιμα ότι στην προσπάθειά μας αυτή θα μας βοηθήσει και ο αδελφός Σύλλογος της Λαμίας, συγκεντρώνοντας χρήματα από τους συγχωριανούς μας που κατοικούν στη Λαμία, έτσι ώστε να είναι δυνατό το ξεκίνημα του έργου την άνοιξη του 1988.

Θέλουμε επίσης, σαν επιτροπή, να διαβεβαιώσουμε τους συγχωριανούς μας ότι θα καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια, ώστε το έργο που θα γίνει θα είναι αντάξιο των ελπίδων και

των οικονομικών των θυσιών, η δε προσπάθειά μας γίνεται πιο εύκολη γιατί είμαστε βέβαιοι ότι έχουμε την αμέριστη συμπαράστασή των, υλική και ηθική. Πρέπει επίσης ο κάθε συγχωριανός μας να γνωρίζει ότι με μεγάλη μας χαρά θα δεχθούμε κάθε υπόδειξη και πρόταση που σκοπό θα έχει την καλύτερη επιτυχία του θεάρεστου έργου.

Αθήνα 18 Νοεμβρίου 1987

Από μέρους της Επιτροπής
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ

Μέλος της Επιτροπής
και Μέλος του Δ.Σ.
του Συλλόγου «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Για την επισκευή της Εκκλησίας

Για την επισκευή της Εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής οι παρακάτω συγχωριανοί μας έστειλαν τα αντίστοιχα ποσά:

	Δρχ.
— ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ (Χαρατσής) ...	5.000
— ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΤΣΟΣ του Ηλ. (στη μνήμη του πατέρα του)	2.000
— ΣΟΥΛΑ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ του Χαρ. (στη μνήμη του πατέρα και αδελφής της)	2.000
— ΦΩΤΕΙΝΗ χήρα Χ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ (στη μνήμη του συζύγου και της κόρης της)	2.000
— ΚΩΝ. ΓΟΥΛΙΑΜΟΣ (Γραβιά)	2.000
— ΑΣΗΜΙΝΑ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΑΝΙΗΛ (στη μνήμη μητέρας τους Παναγιούς Ιωάννου Δανιήλ (Λιούγκα)	20.000
— ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΚΟΛΛΥΡΗ	2.000
— ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ ΜΩΡΗ (από τον Καναδά) 100 δολάρια Καναδά.	
— ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΚΟΡΟΓΙΑΝΝΗ, ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΤΟΥΣΚΟΥ και ΡΕΓΓΙΝΑ - ΠΑΤΡΑ ΜΠΑΡΛΑ, κόρες της Κρυστάλλως Μώρη, έστειλαν από 50 δολάρια Καναδά η κάθε μία	
— ΣΠΥΡΟΣ ΚΩΝ. ΤΟΥΜΠΑΣ	5.000

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε χειρόγραφο, που στέλνετε για δημοσίευση, να είναι καθαρογραμμένο (αν είναι δυνατό στη γραφομηχανή) και ΣΤΗ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ. Έτσι, διευκολύνεται ο τυπογράφος και ο διορθωτής των κειμένων και δεν γίνονται λάθη. Κείμενα κακογραμμένα δεν θα δημοσιεύονται.

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΘΕΙΟΥ ΒΡΕΦΟΥΣ

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Παλιότερα οι σεμνοί εκείνοι χριστιανοί γνωρίζοντας την προσωρινότητά τους στον κόσμο τούτο συνειδητοποιούσαν με πίστη και ευλάβεια τα όριά τους και τις υποχρεώσεις τους έναντι της Δημιουργίας.

Εμπνευσμένοι οι άνθρωποι από τη ζωογόνα και εξαγιασμένη παράδοση επροσεύχοντο ευχαριστώντας τον ύψιστο για τα πνευματικά αγαθά καθώς και τα επίγεια υλικά που με τόση απλοχεριά τους εχάρισε. Σαν καλοί χριστιανοί λοιπόν έπρεπε να είναι πιστοί και συνεπείς έναντι του Κυρίου. Γι' αυτό οι άνθρωποι εκείνοι στο άκουσμα της γλυκώχης χριστουγεννιάτικης καμπάνας ένιωθαν μέσα τους απέραντη ευτυχία και ευδαιμονία. Συν γυναιξί και τέκνοις πήγαιναν στην εκκλησία να προσκυνήσουν το Θείο Βρέφος. Η μεγάλη γιορτή της Χριστιανοσύνης σκόρπιζε χαρά και αγαλλίαση μέσα στο χριστιανικό σπίτι. Πανευτυχείς οι πιστοί υποκλίνονταν με σεβασμό και πίστη μπροστά στην εικόνα του Σωτήρα του κόσμου. Νομίζω πως οι σημερινοί άνθρωποι σιμώνοντας τα Χριστούγεννα δεν αισθάνονται τη διάχυτη εκείνη χαρά που ένιωθαν οι πρόγονοί μας στους οποίους τα υλικά εφόδια, εν συγκρίσει με τα δικά μας, ήσαν σε πολλές περιπτώσεις ελάχιστα ή και ανεπαρκή ακόμα.

Μεγάλη μερίδα ανθρώπων κυριεύονται από την ύλη και αδιαφορούν τελείως για τα πνευματικά αγαθά. Προσποιούνται πως δεν έχουν

τον απαιτούμενο χρόνο ν' ασχοληθούν με τη θρησκεία.

Είναι αλήθεια ότι συνειδητοί άθεοι, στον τόπο μας τουλάχιστο, είναι λίγοι. Ο πολύς κόσμος παρ' όλες τις προπαγάνδες και το πλύσιμο εγκεφάλου που συνεχώς τους γίνεται, απ' όλες τις πλευρές, εξακολουθεί ωστόσο να μην αρνείται ολότελα το Θεό, τη θρησκεία του, την εκκλησία. Τούτο επεβεβαιώνεται από το συνωστισμό που παρατηρείται στις μεγάλες γιορτές. Χριστούγεννα και Πάσχα. Ελάχιστα είναι εκείνοι που δεν τρέχουν ν' ακούσουν το «Χριστός Ανέστη» Αυτό φανερώνει ότι υπάρχει ένας σπινθήρας μέσα στην ψυχή τού λαού.

Μεταλαμπαδεύοντας στα παιδιά μας τις χριστιανικές μας αρχές δημιουργούμε ανθρώπους σωστούς και φιλέσπλαχνους στην κοινωνία

Σήμερα οι άνθρωποι λησμονώντας την προσωρινότητά τους απλώνουν λαίμαργα τα χέρια τους να πάρουν, να αγοράσουν, να αποκτήσουν **πλούτη, προδίδοντας την ίδια τους τη φύση** Με δόλιο τρόπο εκμεταλλεύονται τους συνανθρώπους τους. Έτσι άπληστοι θάρβαροι και άρπαγες ζούνε τη λιγοστή ζωή που τους απομένει. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που αφού συλλαμβάνουν το νόημα των εορτών, μένουν όμως απαθείς, αμελούν. Τί συμβαίνει μ' αυτούς τους ανθρώπους; Απλούστατα: Οι περισσότεροι είναι καλοπερασάκηδες, ρεαλιστές, με καρδιά στείρα, ξερή και αδρανή συνείδηση, στομωμένη από την λαγνεία των αισθήσεων, και οι οποίοι αρέσκονται στην πρόχειρη ικανοποίηση και την εφήμερη απόλαυση. Ενδιαφέρονται μόνον για τα επίγεια αγαθά. Ξυπνούν από το λήθαργο όταν το αστέρι λάμπει στο απέραντο στερέωμα κι ο υιός του Θεού σαρκώνεται σε άνθρωπο, κι όλη η ανθρώπινη φύση αγαλλιάται καθώς δέχεται την τιμή της αθανασίας και την σωτηρία της ψυχής.

Οι άγιες μέρες φέρνουν στις ψυχές το ρίγος του Θεού κι ο βίος γίνεται υποφερτός, ελπιδοφόρος, ιερός.

Αυτή η απόκρυφη πραγματικότητα εισχωρεί απ' τα ρήγματα της καταναλωτικής κοι-

ωνίας, και η οποία συναρπάζει τις ψυχές, ξυπνώντας παράλληλα την πείνα μιάς ζωής νοηματισμένης. Ακόμη και οι πιο αισόδοξοι νιώθουν τις μέρες αυτές των Χριστουγέννων πόσο η ζωή έχει γίνει θλάσφημη. Το αισθάνονται κι αναζητούν να ξανακερδίσουν την αγνότητά τους, ν' αρνηθούν... Γιατί αν δεν αρχίσουν από την άρνηση αυτής της κοινωνίας, από την αμφισβήτηση των αρχών και των κατευθύνσεων, ο κόσμος όλος θα βουλιάξει στην απελπισία, και η ζωή μας θα φανεί άδεια, άχρηστη. Χάρα σ' εκείνους που μπορούν ν' ακούσουν τις

χριστουγεννιάτικες μέρες τις χαρμόσυνες καμπάνες μέσα τους.

«Τις φάτνες επροτίμησες,
μ' άχυρα τυλιγμένο.
Τα ζωντανά σε ζέσταναν
βρέφος καθ' αγιασμένο.

Έλαψαν οι ουρανοί
απ' το τρανό αστέρι.
Σε προσκυνούν τα Χερουβείμ
κι όλη η φύσις χαίρει...».

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τα Χριστούγεννα προσμένουν όλοι οι χριστιανοί,
στη γιορτή μας συμμετέχουν 'Αγγελοι και ουρανοί.
Τα σήμαντρα και οι καμπάνες θα χτυπάνε ρυθμικά
και οι νοικοκυρές θα φτιάξουν τα χριστόψωμα, γλυκά.

Πάνε δυό χιλιάδες χρόνια, όπου είχε γεννηθεί
ο Χριστός για να μας σώσει, κ' ύστερα να σταυρωθεί.
Δεν προτίμησε τα πλούτη. Στα παχυνά, στις αγελάδες.
Κ' οι Ρωμαίοι, ξαφνιασμένοι, αποχτήσανε μπελάδες.

Το Θείο Βρέφος έψαχναν τρεις μάγοι με τα δώρα,
τη γέννησή του έμαθαν στη μακρινή τους χώρα.
Σμύρνα, λιθάνι και χρυσό φέρνουν να το τιμήσουν,
με πίστη και ευλάβεια, για να το προσκυνήσουν.

Ή Αστρο λαμπρό τους οδηγεί κι όλος ο τόπος λάμπει.
Ή Αγγελοι ψάλλουν ωσανά, αντιλαλούν οι κάμποι.
Κι ο Ηρώδης φοβισμένος, βασιλεία του μη χάσει,
διατάσσει το στρατό του όλα τα μωρά να σφάζει.

Τα Χριστούγεννα γιορτάζουν όλοι οι χριστιανοί,
στη γιορτή μας συμμετέχουν 'Αγγελοι και ουρανοί.
Ο Χριστός μας και Σωτήρας, του Θεού παιδί,
την αγάπη να διδάξει εκατέβηκε στη γη.

(Από ανέκδοτη συλλογή παιδικών ποιημάτων μου)

Φ.Λ.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΟΥ

Στην αδάμαστη ψυχή της επαρχίας, σ' αυτή τη ζωντάνια της χωριάτικης παράδοσης κρατήθηκαν ατόφια όσο και αλώβητα τα στοιχεία της ζωής καθώς και των εθίμων των προγόνων μας, και τα οποία από το βάθος των αιώνων μεταλαμπαδεύτηκαν από γενιά σε γενιά κι έφθασαν ως εμάς. Καμάρι και περηφάνεια πρέπει να νοιώθουμε ως Έλληνες για την αθάνατη δημοτική μουσική μας. Για τα κλέφτικα τραγούδια μας, για την παραδοσιακή μας αυτή πολιτιστική κληρονομιά, εκφράστηκε με θαυμασμό, τον περασμένο αιώνα, ο φιλέλληνας Γερμανός ποιητής ΓΚΑΙΤΕ. «Τα κλέφτικα τραγούδια των Ελλήνων ανα-

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

φέρονται με λυρισμό και πάθος στους αγώνες και τα κατορθώματα του ηρωικού λαού τους».

Το παραδοσιακό τραγούδι είναι ανώνυμο. Γράφτηκε σε εποχές δύσκολες, θυελλώδεις.

Τα δημοτικά τραγούδια μας δεν μιλάνε μόνον για την παλληκαριά και τους σκληρούς απελευθερωτικούς αγώνες των προγόνων μας. Τα πιο πολλά απ' αυτά μιλάνε για τη λεβεντιά, τον έρωτα, το σεβντά, την φλογερή αγάπη, τους καημούς και τους πόθους της φυλής μας. Η απόδοση της μελωδίας τους εξαρτάται, από τις μουσικές γνώσεις και την εμπειρία του οργανοπαίχτη.

Κατά την γνώμη μου πιο αποδοτικός και επιτυχημένος οργανοπαίκτης δημοτικών τραγουδιών είναι αυτός που κατάφερε μέσα στις αντιξοότητες και τις σκληρές κοινωνικές συνθήκες, καθώς και τις άπειρες αρνητικές επιδράσεις να γίνει μουσικός και μάλιστα κλαρινίστας. Να συγκινεί και να συναρπάζει τους ακροατές του με το μελωδικό παίξιμό του. Αυτός που γεννήθηκε στην επαρχία και θγήκε από τα σπλάχνα του χωριού, και ο οποίος ανάλωσε τη ζωή του στην ύπαιθρο, γαλουχήθηκε κοντά στους ξωμάχους και σκληραγωγήθηκε στα χωράφια, στους λόγγους, και στην στάνη. Εκείνος νοιώθει καλύτερα παντός άλλου τα συναισθήματα και τις επιθυμίες των ανθρώπων της υπαίθρου. Γιατί έζησε μαζί τους τις χαρές και τις λύπες. Κι όταν σχηματίζει με τις νότες του οργάνου του το παραδοσιακό τραγούδι που παραγγέλθηκε από χο-

Λαϊκός οργανοπαίκτης πίπιζας (σκίτσο Φ. Λευκαδίτη)

ρευτή, όπως π.χ. «Απόψε μαυρομμάτα μου θα κοιμηθούμε αντάμα», αισθάνεται την ίδια ευχαρίστηση με το άτομο που χορεύει. Τον συγκινεί και τον τέρπει το νόημα του τραγουδιού. Ο επαρχιώτης επαγγελματίας οργανοπαίκτης οδηγεί τη δημοτική μουσική σε πλατύτερους ορίζοντες. Δημιουργεί με το μουσικό του ταλέντο υψηλές γνωριμίες και ωφέλιμους, για το άτομό του, κοινωνικούς δεσμούς.

Η μουσική θα αποτελέσει για κείνον ένα σίγουρο εφόδιο στη ζωή του. Είτε σαν ευχάριστη ασχολία είτε σαν βιοποριστικό επάγγελμα.

Τα τραγούδια του βουνού, του κάμπου και της θάλασσας γιομάτα πάθος, λεβεντιά και αγάπη γοητεύουν και συνεπαίρνουν την ψυχή των ανθρώπων της υπαίθρου. Το δημοτικό τραγούδι σκορπίζει κέφι, χαρά και αισιοδοξία και η χιλιοβασανισμένη ζωή τους αμβλύνεται.

Όταν ο οργανοπαίκτης αγαπάει τη δημοτική μουσική αναστατώνει ψυχικά τους μερακλήδες χορευταράδες. Τους θαλαντώνει με τα διάφορα τσαλίμια του και τα μελωδικά τσα-

κίσματά του. Νεκρاناσταίνει με τους γλυκύτατους ήχους του κλαρίνου του.

Σύμφωνα με την ιστορική προέλευση του κλαρίνου βλέπουμε ότι στην αρχαιότητα δεν υπήρχε τέτοιο όργανο αλλά αυλός. «Ο αυλός εχρησιμοποιείτο εις τας τελετάς εχουσών σχέσιν με τον Διόνυσον και τας λατρείας του». Πολύ αργότερα τον ποιμενικό αυτό αυλό (φλογέρα) τον αντικατέστησε η πίπιζα και η οποία διατηρήθηκε πολλούς αιώνες. Στη συνέχεια την πίπιζα την διαδέχθηκε ο βασιλιάς της δημοτικής μουσικής, το κλαρίνο το οποίο έκανε την εμφάνισή του στην πατρίδα μας στις αρχές του 19ου αιώνα. Είναι άξιο προσοχής το πως σε λίγο χρονικό διάστημα καθιερώθηκε σαν το κατ' εξοχήν λαϊκό όργανο της νεότερης Ελλάδας. Αυτό οφείλεται στην επιδεξιότητα των λαϊκών μουσικών οι οποίοι κατάφεραν με το κλαρίνο να αποδώσουν τη μουσική της λαϊκής μας παράδοσης. Το χρώμα και το ύφος που πήρε η δημοτική μας μουσική είναι έργο των λαϊκών μουσικών της επαρχίας.

Ο κλαρινίστας πρέπει να διαθέτει πηγαίο ταλέντο, κέφι και μεράκι ώστε να θέλγει και να γοητεύει και τους πιο απαιτητικούς ακροατές. Ο δεξιότεχνος μουσικός ικανοποιεί όλες τις επιθυμίες και τα γούστα, ακόμα και των πιο δύστροπων χορευταράδων.

Αυτό το όργανο το έπαιζαν άνθρωποι που έτρεφαν αγάπη και ανυπέρθλητο ζήλο για την παραδοσιακή μας μουσική.

Όταν ένας αστός επισκέπτεται την επαρχία δοκιμάζει την μεγαλύτερη έκπληξη της ζωής του. Από τη μια μεριά νιώθει ανείπωτη χαρά και αγαλλίαση από την παραδοσιακή μας μουσική, και τον τρόπο που διασκεδάζουν οι ξωμάχοι σε χαρές και πανηγύρια, και από την άλλη αιχμαλωτίζεται στην κυριολεξία από την πατροπαράδοτη φιλοφρόνηση και την έμφυτη ευγένεια των κατοίκων της υπαίθρου. Το κάθε χωριό κατά κοινή ομολογία είναι «θεματοφύλακας» της πιο όμορφης ελληνικής παράδοσης. Η φιλοξενία, η σεμνότητα καθώς και το ζεστό ανυπόκριτο χαμόγελο των ανθρώπων της υπαίθρου είναι δείγματα της καλοσύνης και της αρετής της φυλής μας. Η επαρχία κατά αξιοθαύμαστο τρόπο διατηρεί στο πέρασμα τόσων αιώνων στοιχεία αναλλοίωτα, αγνά και αρχέγονα. Δεν επηρεάστηκε από τις κατά καιρούς εχθρικές κατακτήσεις. Η δημοτική μας μουσική, η οποία έχει τις ρί-

ζες της στην επαρχία, παρέμεινε άφθαρτη κι αθάνατη.

Η ξενόφερτη μπήκε στα σαλόνια της αριστοκρατίας. Η ξένη μουσική δεν κατάφερε να εκτοπίσει από την επαρχία τη δημοτική, διότι η τελευταία αντλεί δυνάμεις από τις αστείρευτες πηγές του θουνού και του λόγγου, του γιαλού και του κάμπου.

Στις διάφορες χαρούμενες εκδηλώσεις, πανηγύρια και παραδοσιακούς γάμους ακούς με ευχαρίστηση τους μελωδικούς σκοπούς του κλαρίνου και μεταφέρεσαι νοερά σε μια άλλη πολύ δύσκολη εποχή που δέσποζε όχι μόνον η φτώχεια, η μιζέρια, ο πόνος και το κλάμα, αλλά και ο παθολογικός έρωτας ακόμα και από τους σεβνταλήδες αγαπητικούς, η αυτοθυσία και η παλληκαριά.

Ανείπωτη είναι η χαρά και η ψυχική ευδαιμονία που νιώθει σ' άνθρωπος της υπαίθρου ακούγοντας παραδοσιακούς σκοπούς και τραγούδια του τόπου του. Όπως λ.χ. την «Ιτιά», την «Αράχωβα», τον «Ήλιο» κλπ. Ή ακόμα εκείνο το υπέροχο ηπειρώτικο τραγούδι που χορεύεται στα «τρία» και το οποίο μας μεταφέρει, ο κάθε τραγουδιστής, την περίπτωση ενός ηλικιωμένου που είχε την απρονοησία να παντρευτεί μικρή κι όμορφη γυναίκα. Κι όταν η άμοιρη αποζητούσε χάδια, φιλιά και τρυφερότητες ήταν αδύνατο στο δύστυχο γεροντάκι να ικανοποιήσει την επιθυμία της και να της σβήσει τη φωτιά που έκαιγε τη νεανική της σάρκα.

«Εγώ Χαϊδούλα μ' γέρασα κι εσύ θέλεις παιχνίδια.

Θέλεις στην κούνια βάλεμε θέλεις στη σαρμανίτσα,

και με το γόνα κούναμε και με τα χέρια γνέσει.

Και με το στόμασ' Χαϊδωμ το γλυκό

πέσμου γλυκά τραγούδια...»

Φ. Λ.

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Επιμέλεια ύλης:

ΑΠΟΣΤ. ΧΑΜΗΛΟΣ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

(Γερανίου 7, Αθήνα)

Η μεταφορά πόσιμου νερού
γινόταν με τη βαρέλα

ΓΙΟΜΙΣΜΑ ΣΤΗ ΒΡΥΣΗ

ΕΜΜΕΤΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΣΤΗ ΒΡΥΣΗ

- 'Αϊντε Μπιρμπίλωμ για νερό δεν έχουμε να πιούμε.
Κοντεύει απομεινήμερο κι όλοι θα μαζευτούμε.
Στην τάβλα θα καθήσουνε, ώρα να γιοματίσουν,
νεράκι θα ζητήσουνε τη δίψα τους να σβήσουν.
- Στη «Μότσιω» σύρε για νερό. Κείν' ο πατέρας θέλει.
Φορτώσου τη βαρέλα σου, κράτα και το βαρέλι.
Στα νιάτα του ο καψερός, διψούσε, δε διψούσε,
κοπέλλες αν αγροίκαγε σ' αυτή τη βρύση περνούσε.
- Σ' αυτή κι εγώ μανούλα μου γιομίζω τη βαρέλα.
Το νιό π' αγάπησα να ιδείς. Από κοντά μου έλα.
Ροδάνι πάει η γλώσσα του. Αγάπες και λουλούδια.
Στίχους για μένα έγραψε, όλο σεβντά τραγούδια.
- Οι λιμοκοντόροι κόρη μου σ' όλες τις νιές γαμπρίζουν.
Εύκολα γάμο τάζουνε. Δεν τον αποφασίζουν.
Τους κόντηδες λοιπόν αυτούς πολύ να τους προσέχεις,
γιατί με τα γλυκόλογα σου παίρνουν ό,τι έχεις.

Φ. Λ.

Μας γράφουν

Ο συμπατριώτης μας κ. Νίκος Ράπτης του Παν. μας έστειλε το παρακάτω χρονικό με την παράκληση να το δημοσιεύσουμε όπως έχει.

Σεπτέμβρης 1942

Ένας μήνας καυτός και ιστορικός για τον τόπο μας, για το χωριό μας.

Με τις πρώτες μέρες του Σεπτέμβρη του 1942, που ήταν πολύ ζεστές για την εποχή, άρχισαν κάτι σούρτα - φέρτα από άγνωστους, ξένους ανθρώπους και η συνέχεια, δικαιολογημένα βέβαια, κουτσομπολιό - συζητήσεις μεταξύ των χωριανών, άλλοι μιλούσαν για οργανώσεις, άλλοι για ανθρώπους των Εγγλέζων και άλλοι για Έλληνες αντάρτες που δγήκαν στα βουνά κλπ.

Και να στις 14 του μήνα στη γιορτή της Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού γύρω στις 8 το πρωί νάσου και μιά 30ριά άντρες με όπλα, με γένεια, φυσιγιοθήκες και τα παρόμοια να κατεβαίνουν σε αραιά φάλαγγα κατ' άνδρα από το Σταυρό για το χωριό μας. Έστησαν φυλάκια στα γύρω σημεία που έπρεπε, γύρω από το χωριό και οι υπόλοιποι τράβηξαν για την εκκλησία της Παναγίας —εκεί γινότανε η λειτουργία— ο Αη-Γιώργης ήταν πεσμένος και ακατοίκητος. Πέντε - έξη από αυτούς πέρασαν από τα μαγαζιά του χωριού και συνέστησαν στους εκεί χωριανούς να πάνε στην Παναγιά γιατί θέλει να τους μιλήσει ο καπετάνιος τους.

Όλοι οι δρόμοι κείνη τη μέρα οδηγούσαν στην Παναγιά. Μόλις οι ένοπλοι έφθασαν στην πόρτα της εκκλησίας, ένας - ένας έδγαλε ότι φορούσε στο κεφάλι του, έμπαινε στην εκκλησία, έπαιρνε το κεράκι του από το παγγάρι το άναβε στο μανάλι και πιάνοντας κάποια θέση στο εκκλησίασμα περίμενε. Αιφνιδιασμός και έκπληξη ανάμεσα στους χωριανούς από τούτα τα παράξενα που έβλεπαν. Και μόλις ο παπα - Μιλτιάδης, αυτός ήταν παπάς του χωριού μας τότε, τέλειωσε το Ευαγγέλιο τον πλησίασε ο αρχηγός που δεν ήταν άλλος από τον θρυλικό Άρη Βελουχιώτη και του είπε:]

«Παπά μου είμαστε, όπως βλέπεις Έλληνες αντάρτες και ήρθαμε σήμερα εδώ να μας ορκίσεις». Ο παπάς που όπως ειπώθηκε αργότερα ήταν ενήμερος της όλης δουλειάς απάντησε: Ναι καπετάνιε να περιμένετε να τελειώσει η λειτουργία να σας ορκίσω. Και σαν τέλειωσε ο παπάς έκανε νόημα να πλησιάσουν όσοι θα ορκίζονταν. Έβαλε το Ευαγγέλιο σε κάποια βάση, έβαλαν τα χέρια τους πάνω του και άρχισε η ορκωμοσία.

Πρώτος ο Άρης έλεγε τον όρκο και ακολουθούσαν οι υπόλοιποι. Ένα μέρος τους θα ορκιζότανε, οι άλλοι είχαν ορκιστεί στη Δομνίστα Ευρυτανίας στις 6.6.1942.

Και σαν τελείωσε ο όρκος ο παπα-Μιλτιάδης σύστησε στο εκκλησίασμα να μη φύγει παρά να συγκεντρωθεί μπροστά στο Ιερό της Εκκλησίας στο Σουπέικο αλώνι, θέλει να τους μιλήσει ο καπετάνιος των ανταρτών.

Και κάτω από τον καυτό ήλιο εκείνου του Σεπτέμβρη ο Άρης που θα συστηθεί σαν ταγματάρχης του Ελληνικού Στρατού θα πει στους κατάπληκτους Κουκουβιστιανούς μερικά από κείνα τα φλογερά πατριωτικά του λόγια, πως «βγήκαμε στα βουνά να πολεμήσουμε τους κατακτητές και να ελευθερώσουμε την πατρίδα μας». Σύστησε στους Κουκουβιστιανούς να αποφεύγουν τις Αρχές Κατοχής, να λύνουν μεταξύ τους τις διαφορές κ.ά.

Και πρώτου τελειώσει θα στραφεί με εκείνο το αετίσιο βλέμμα του στους κλαρίτες Καραλιθαναίους - Αγουριδαίους κ.ά. και θα τους πει τούτο το ιστορικό κομμάτι λόγου: «Ό,τι κάνατε μέχρι σήμερα καλώς - κακώς το κάνατε. Από σήμερα και μπρος όποιος κλέψει, όποιος προδώσει, όποιος αδικήσει αυτόν τον λαό δείχνοντας με το δάκτυλο τους χωριανούς μας, θα του κρεμάσω το κεφάλι στον πλάτανο» που ήταν εκεί μπροστά του.

Τότε και τόκανε!

Από ζούγκλα που ήταν η ελληνική ύπαιθρος θα γίνει σωστή Ελβετία!

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
ΝΙΚΟΣ Π. ΡΑΠΤΗΣ

Διευκρίνηση: Το Δελτίο μας παραθέτει τις απόψεις και τα γεγονότα όπως ακριβώς αναφέρονται από τον παραπάνω υπογράφωντα.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ

Για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας θεωρούμε υποχρέωσή μας να απαντήσουμε στο κάπως φανταστικό ανάγνωσμα του συγχωριανού μας Νικ. Ράπτη σχετικά με την ορκωμοσία της πρώτης ομάδας των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης.

Κανένας δεν έχει το δικαίωμα να διαστρεβλώνει με ανακρίβειες τα ιστορικά εκείνα γεγονότα τα οποία διαδραματίστηκαν την εποχή εκείνη στο χωριό μας. Κι αν ακόμη δεν ενθυμούνται αυτοί που θέλουν να καταπιαστούν με την περιγραφή των ιστορικών γεγονότων

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΝΕΑ

Για άλλη μία φορά ο συγχωριανός μας ζωγράφος Λάμπρος Άλας βρίσκεται στην επικαιρότητα με την έκθεση έργων του που γίνεται αυτές τις μέρες στην Αθήνα. Το ζωγραφικό έργο του συμπατριώτου μας είναι ήδη γνωστό στο ευρύ κοινό και οι επιτυχίες του είναι διεθνείς.

Αποτελεί χαρά για όλους εμάς να έχουμε έναν εξαιρετο καλλιτέχνη ανάμεσά μας. Εξ άλλου σε πρώτη θέση εκτίθεται η ακουαρέλλα του με θέμα το χωριό που ήταν και το ημερολόγιο του Συλλόγου το 1984.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ

οφείλουν να συλλέγουν πληροφορίες από εκείνους που ήσαν παρόντες στην εν λόγω ορκωμοσία.

1. Η ορκωμοσία έγινε τον Αύγουστο του 1942, διότι υπήρχαν ακόμη λειώματα στ' αλώνια. Και όχι στις 14 Σεπτεμβρίου. Σ' αυτό συμφωνεί και ο παπάς που τους ώρκισε.

2. Αφού η μάχη στου «Ρεκά», στην οποία συμμετείχε και ο συγχωριανός μας Γεώργιος Αθ. Τούμπας (Σαής), έγινε στις 9 Σεπτεμβρίου πώς είναι δυνατόν η ορκωμοσία να έγινε στις 14 του ίδιου μήνα;

3. Κάτω από τον πλάτανο της Παναγίας ορκίστηκαν και όχι εντός του Ναού.

4. Μόνον οι Καραλιθαναίοι ορκίστηκαν και όχι οι Αγουριδαίοι,

5. Η συγκέντρωση των χωριανών έγινε στο Ζαχαρέικο αλώνι και όχι στο Σουπέικο.

6. Οι αγωνιστές με αρχηγό τον πρωτοκαπετάνιο του ΕΛΑΣ Άρη Βελουχιώτη ήσαν λιγότεροι από δέκα και όχι τριάντα, ούτε προστατευτικά μέτρα έλαβαν τοποθετώντας σκοπιές όπως διατείνεται ο συμπαθής συγχωριανός μας.

Η ιστορία της Εθνικής Αντίστασης πρέπει να γράφεται κατά το δυνατόν σωστά και αντικειμενικά και όχι διαστρεβλωμένη με ανακρίβειες.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ — ΔΗΜ. Π. ΚΟΛΛΙΑΣ (ΑΓΗΣ) — ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ε. ΔΑΝΙΗΛ — ΠΑΝ. Ι. ΜΑΛΙΒΙΤΣΗΣ — ΔΗΜ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ — ΑΘΑΝ. Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ

**δωρηται
συνδρομηται**

	Δρχ.
— ΔΑΝΙΗΛ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Ιωάννου	1.000
— ΚΥΡΙΑΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Παν. (στη μνήμη των γονέων του, του αδελφού του Ευθύμιου)	1.500
— ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΕΩΡΓ. (Λειβαδιά)	2.000
— ΤΖΑΝΝΕΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑ του Ι. (Πάτρα)	1.000
— ΤΟΜΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Παν. (Θεσσαλονίκη)	2.000
— ΧΑΣΙΑΚΟΥ ΝΑΣΑ του Νικ.	5.000
— ΤΣΙΡΩΝΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του Ευ. (ΗΠΑ)	5.000
— ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΒΑΡΙΑ (ΗΠΑ)	5.000
— ΠΛΑΤΑΝΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	1.000
— ΤΑΡΑΣΙΔΗΣ ΑΧ. και Δ. ΗΜΗΤΡΙΟΣ (στη μνήμη Δημητρίου Αυγερινού — Μητσάρα — αντί στεφάνου)	5.000
— ΜΑΡΚΑΤΟΥ ΣΟΦΙΑ (στη μνήμη Δημητρίου Αυγερινού — Μητσάρα — αντί στεφάνου)	5.000
— ΤΑΡΑΣΙΔΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ και ΝΙΚΟΛΗΣ (στη μνήμη Δημητρίου Αυγερινού — Μητσάρα — αντί στεφάνου)	5.000
— Οικογένεια ΒΛΑΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (στη μνήμη Δημητρίου Αυγερινού — Μητσάρα — αντί στεφάνου)	3.000
— ΜΕΘΕΝΙΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ και ΣΟΦΙΑ (στη μνήμη Δημητρίου Αυγερινού — Μητσάρα — αντί στεφάνου)	10.000
— ΚΑΪΛΑ ΒΟΥΛΑ (στη μνήμη Δημητρίου Αυγερινού — Μητσάρα — αντί στεφάνου)	5.000
— ΧΡΗΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΚΑ (στη μνήμη Δημητρίου Αυγερινού — Μητσάρα — αντί στεφάνου)	3.000
— ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ ΣΟΝΙΑ	1.000
— Οικογένεια ΜΠΑΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ (στη μνήμη πατρός Ιωάννου, και αδελφού Παναγιώτη Μπουκουβάλα)	10.000
— ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Νικ.	1.000
— ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ ΦΟΙΒΗ, δικηγόρος, (στη μνήμη Κωνσταντίνας Χ. Μαλεβίτση)	2.000

**ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ
ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»**

κοσμικά

Γάμοι:

ΝΑ ΜΑΣ ΖΗΣΟΥΝ

Να ζήσουν σαν τα ψηλά βουνά ν' ασπρίσουν σαν τα χιόνια...

— Για το χωριό μας ο γάμος του προέδρου του Συνδέσμου μας ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΧΑΜΗΛΟΥ με την εκλεκτή της καρδιάς του ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ ήταν ο γάμος της χρονιάς.

Το μυστήριο τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Λουκά (Πατησίων). Η τεράστια αίθουσα της εκκλησίας γέμισε στην κυριολεξία ασφυκτικά. Χωρίς υπερβολή οι προσκεκλημένοι ξεπερνούσαν τους χίλιους. Λόγω της μεγάλης κοσμοσυρροής καταφέραμε να πλησιάσουμε με την αρμόζουσα τάξη και ευπρέπεια τους πανευτυχείς νεονύμφους και να τους συγχαρούμε.

Τους ευχόμαστε ολόψυχα ανέφελι και χαρούμενη ζωή.

— Στις 14.11.87 στην εκκλησία 'Αγιος Χαράλαμπος ('Αρεως) παντρεύτηκε η ΖΩΗ Ν. ΧΑΜΗΛΟΥ με τον ΦΑΝΗ ΧΡ. ΝΤΑΛΛΑΚΑ.

— Στις 24.10.87 στην εκκλησία Αγία Σοφία Θεσσαλονίκης παντρεύτηκε η ΓΙΩΤΑ ΔΗΜ. ΣΚΟΥΡΤΙΑ με τον ΓΙΑΝΝΗ ΖΗΚΑ.

Στα νέα ζευγάρια το Δελτίο μας τους εύχεται κάθε ευτυχία.

— Στον Ιερό Ναό Αναλήψεως Βριλησίων, τέλεσαν τους γάμους τους ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Σ. ΤΣΙΓΑΣ και η ΔΩΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

Βαπτίσεις

Ο Λάμπρος Ι. Αχλαδάς και η γυναίκα του Ελένη το γένος Αϊβατζίδου βάφτισαν την κόρη τους και η νονά Κική Φίλιου της έδωσε το όνομα ΕΛΕΑΝΑ.

Να τους ζήσει.

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.
ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

Μνημόσυνα:

Τελέστηκε στις 18.10.87 40θήμερο μνημόσυνο στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων του μπάρμπα-ΓΙΑΝΝΗ Ε. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που τον σκεπάζει.

Θάνατοι:

Στις 17 Οκτωβρίου 1987 πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο χωριό την επομένη, ο ΔΗΜ. Π. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ (Μητσιάρας), σε ηλικία 76 χρόνων. Τον συνόδεψαν τα παιδιά του, τα εγγόνια του, οι συγγενείς του και πολλοί φίλοι και συγχωριανοί.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που τον σκέπασε και η μνήμη του αιώνια.

Το Διοικητικό Συμβούλιο εκφράζει προς τα παιδιά του τα θερμά του συλλυπητήρια γιατί ο σεβαστός και αγαπητός μπάρμπα-ΜΗΤΣΟΣ υπήρξε από πολλά χρόνια ένα από τα πιο συνεπή μέλη του.

Οικονομική βοήθεια σε άπορη συμπατριώτισσα

Με απόφαση του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας δόθηκε οικονομική βοήθεια στην άπορη, πάσχουσα από σοβαρότατη ασθένεια, Δήμητρα Πάντου, (κόρη Ιωάν. Ανδριτσόπουλου - Σκούρα).

Οι συγχωριανοί μας που επιθυμούν να συνδράμουν την άρρωστη φτωχή ηλικιωμένη γυναίκα μπορούν να στείλουν το βοήθημά τους στον παρακάτω λογαριασμό: 202)187221 Εμπορική Τράπεζα.

Η ΨΗΣΤΑΡΙΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Π. ΧΑΜΗΛΟΥ και ΣΙΑ

ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 30, — Κολωνός
Τηλ.: 51.31.359

ΕΥΧΕΤΑΙ
στην αξιότιμη πελατεία της και
στους χωριανούς

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
και
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΕΤΟΣ
1988

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Έφυγε για το χωρίς γυρισμό ταξίδι ο αγαπητός μπάρμπα - ΜΗΤΣΟΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ή Μητσιάρας, όπως ήταν πιο γνωστός για τη μεγάλη του καρδιά. Δεν ήταν ειρωνεία το Μητσιάρας, ήταν προσωνομία ενός αγαθού και καλού ανθρώπου. Ήταν αγαπητός

όλους για την καλωσύνη του, την εργατικότητα του, την εντιμότητα και την αξιοπρέπεια του. Δεν ήταν εριστικός αλλά καλοσυνάτος. Ποτέ δε θυμάμαι να φιλονίκησε με κάποιον.

Ο μπάρμπα - Μήτσος ήταν πολύ εργατικός και φιλότιμος γι' αυτό και αποκατάστησε τα παιδιά του όσο καλύτερα μπόρεσε.

Η μοίρα όμως τον πλήγωσε βαρεια με το χαμό του μοναχογιού του Παναγιώτη πάνω στο άνθος της ηλικίας του. Πάλεβε σκληρά για να θεπεράσει το χτύπημα. Δεν τα κατάφερε γιατί ακολούθησε δεύτερο. Ο χαμός της γυναίκας τους Ευθυμίας. Αυτό ήταν και η χαριστική βολή. Σε συζητήσεις εξέφραζε την ευχή να φύγει από τη ζωή νωρίς και όρθιος. Έτσι και έγινε. Πέθανε στο σπίτι της αγαπημένης κόρης του Γεωργίας, στην πολυθρόνα την ώρα που έβλεπε τηλεόραση.

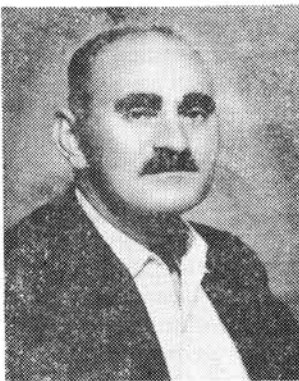
Ο μπάρμπα - Μήτσος υπήρξε ένας από τους ικανότερους κυνηγούς της εποχής του και γι' αυτό όλοι οι κυνηγοί τον αναζητούσαν για τη συντροφιά του. Ήταν αλάνθαστος στο στόχο και γνώριζε όλα τα περάσματα των θηραμάτων. Ποτέ δεν γύριζε από το κυνήγι «άδειος».

Κηδεύτηκε στο χωριό —όπως ήταν η επιθυμία του— πλάι στο γιό του και τη γυναίκα του. Τον συνόδεψαν οι συγγενείς του και πάρα πολλοί φίλοι και γνωστοί.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της Κουκουβίστας που σε σκέπασε αγαπητέ μπάρμπα - Μήτσο και η μνήμη σου αιώνια.

ΓΙΑ.ΧΑΜ.

— ΟΙΚ. ΕΥΘΥΜΙΑΣ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΠΑΝΟΥ εις μνήμην του πατέρα Ιωάννου Μπουκουβάλα και αδελφού Παναγιώτη Μπουκουβάλα 10.000

ΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

ΝΕΑ ΓΕΝΙΑ

Επιτυχίες νέων

— Η Ευθυμία Χασιακού, κόρη του ιερέως του χωριού μας, πέτυχε στο Τοπογραφικό Τμήμα του Πολυτεχνείου Αθηνών.

Ευχόμαστε Καλή Πρόοδο.

— Ο συγχωριανός μας Παναγιώτης Κυριαζής του Μιλτιάδη, διορίστηκε πρόσφατα στην Τράπεζα Κρήτης.

Του ευχόμαστε Καλή σταδιοδρομία.

Χορευτικό νέων

Από τις 9.11.1987 επαναλειτουργεί στα γραφεία του Συνδέσμου μας, Σωκράτους 79 - 81, 7ος όροφος, το χορευτικό συγκρότημα των Νέων της Κουκουβίστας. Κάθε Δευτέρα και ώρα 7,30' μ.μ.).

Νέος γενικός γραμματέας

Μετά την παραίτηση του γενικού γραμματέα του Συνδέσμου μας, Γιάννη Καλογήρου, που διορίστηκε καθηγητής Φιλολογίας στη Χαλκιδική, το Διοικητικό Συμβούλιο εξέλεξε νέο γενικό γραμματέα τον Κώστα Μουστάκα.

ΚΑΛΕΣΜΑ

Ο υπογεγραμμένος Φίλιππος Ι. Τριανταφύλλου καλώ όλους τους κληρονόμους του οικοπέδου (αλωνίου) που βρίσκεται μεταξύ της οικίας του Φάνη Λευκαδίτη και του Αριστ. Μανιήλ (Μαργαρίτη) στη θέση «Παναγία» να έρθουν σε επικοινωνία μαζί μου προκειμένου να τακτοποιήσουμε τις αναλογίες μας συμβολαιογραφικώς. Διότι εγώ προτίθεμαι να διαθέσω (ως αντιπρόσωπος των κληρονόμων Κ. Τριανταφύλλου) το μερίδιό μου στην Κοινότητα Καλοσκοπής, με σκοπό να χρησιμοποιήσει τούτο για κοινωφελή έργα.

Στην περίπτωση κατά την οποία θελήσουν και οι υπόλοιποι κληρονόμοι να διαθέσουν και αυτοί το μερίδιό τους για τον ίδιο σκοπό να επικοινωνήσουν μαζί μου μέχρι τέλους Ιανουαρίου 1988 στο τηλέφωνο: 52.36.087.

Αθήνα 10 Νοεμβρίου 1987
ΦΙΛΙΠ. Ι. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΑΛΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ 1925: Καθιστός: ο Παναγιώτης Δ. Αναγνώστου ή Χαραλάμπους. Όρθιοι: Νίκος και Μαρία Κωστούρου και ο μικρός ο ταμίας του Συνδέσμου Γιάννης Κωστούρος. Στην αγκαλιά του παππού ο αδελφός του ταμιά του Συνδέσμου Παναγιώτης Ν. Κωστούρος που σκοτώθηκε το 1943 σε πολεμικό ατύχημα.

Από αριστερά: Ηλίας Π. Δανιήλ, Ασημάκης Αρ. Δανιήλ, Δημήτρης Π. Κυριαζής.

Από παλιά το χωριό μας είχε έμπειρους κυνηγούς αλλά λαγούς όπως αυτοί της φωτογραφίας δύσκολα συναντά κανείς, στα μέρη μας, σήμερα.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ 1927: Είναι ο Παναγιώτης Δ. Αναγνώστου ή Χαραλάμπους με τα παιδιά του Μήτσο Αναγνώστου (Κουκούλη) και Γιώργο Αναγνώστου (Μαντζουράνη).

1952: ΠΑΣΧΑ ΣΤΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ
Ο αλησμόνητος συγχωριανός μας Χρήστος Γ. Κόλλιας με τη μνηστή του Κωνσταντίνα Ι. Λευκαδίτη τσουγκρίζουν τα κόκκινα αυγά τους

Παλιές φωτογραφίες

Παρακαλούμε όσους χωριανούς διαθέτουν παλιές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες απ' τη ζωή του χωριού, να μας στείλουν μερικές για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, αφού σημειώσουν κάπου με τη σειρά τα εικονιζόμενα πρόσωπα, χρονολογία, τόπο καθώς και το τηλέφωνό τους, για να τους επιστραφούν σε άριστη κατάσταση, αμέσως μετά τη δημοσίευσή τους.

κουκουβιστιανά νεα

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

✿ Ο λίβας εφέτος κατέστρεψε τα φασόλια. Οι λιγοστοί καλλιεργητές του χωριού μας δεν έβγαλαν ούτε τον σπόρο που διέθεσαν. Προπαντός οι γίγαντες δεν «έδεσαν» καθόλου. Ο αγώνας των αγροτών πήγε στράφι. Τα μήλα, λίγα ήταν κι αυτά. Όσο για καρύδια σχεδόν καθόλου. Οι περισσότερες καρυδιές έχουν ξεραθεί. Η αιτία δεν εξακριβώθηκε. Οι αγρότες που θασίστηκαν στη σοδειά τους για να ζήσουν τη φάμιλία τους βρίσκονται σε απόγωση. Μοναδικό στήριγμά τους είναι τα ψίχουλα του ΟΓΑ.

✿ Ο Αρτέμης Κάλλης, ο συμπαθής αυτός συμπατριώτης μας, (γαμπρός Αθ. Βλάχου), αφού οικοδόμησε στο χωριό μας τα τελευταία χρόνια, για επαγγελματικούς λόγους, διαμένει στη Γραβιά. Πρόσφατα νοσηλεύτηκε στο οφθαλμολογικό τμήμα του Ναυτικού Νοσοκομείου. Στη συνέχεια λόγω παθήσεως του δεξιού οφθαλμού του συνταξιοδοτήθηκε. Του ευχόμαστε περαστικά και να είναι σιδερένιος. Και όταν αναρρώσει τελείως να εξακολουθήσει και πάλι, όπως άλλοτε, να ασχολείται με τις υδραυλικές του εργασίες. Ο καλόκαρδος όσο και φιλότιμος αυτός συμπολίτης μας εξυπηρετούσε πρόθυμα και αφιλοκερδώς τους συνανθρώπους του.

✿ Κάποιου του χαρίζανε γάιδαρο και κείνος τον κοίταζε στα δόντια. Η σοφή αυτή λαϊκή παροιμία ταιριάζει στην παρακάτω περίπτωση: Ο Ευάγ. Ι. Τούμπας χάρισε στην κοινότητα ένα κομμάτι από τον κήπο του στην Παναγία, προκειμένου να γυρίζουν τα αυτοκίνητα. Στο σημείο που χωρίζονται οι δρόμοι για «Κατράχη» και «Καραούλι». Ο χώρος λοιπόν εκείνος γέμισε από μπάτζα και τα οποία σκορπίζονται στον υπόλοιπο καλλιεργημένο κήπο. Η Κοινότητα, με την βοήθεια των δύο Συλλόγων, έχει υποχρέωση, στην προκειμένη περίπτωση, να κατασκευάσει ένα τειχίο και να

ισοπεδώσει τον εν λόγω χώρο ώστε να μπορούν εύκολα, και χωρίς να διατρέχουν κανένα κίνδυνο, να γυρίζουν τα αυτοκίνητα. Ο παραπάνω χώρος πρέπει οπωσδήποτε να διαμορφωθεί και να κτισθεί προστατευτικό τείχος ώστε να εξυπηρετεί το σκοπό για τον οποίο ο ιδιοκτήτης του τον παραχώρησε. Έτσι θα αποδείξουμε στον δωρητή ότι σεβαστήκαμε και εκτιμήσαμε την κοινωφελή όσο και ευγενική αυτή προσφορά του. Η εκ μέρους μας έλλειψη ενδιαφέροντος, για την αξιοποίηση του εν λόγω χώρου, τραυματίζει την ευαισθησία του παραχωρητή. Την αξιέπαινη αυτή πράξη του Βαγγέλη Τούμπα ας την μιμηθούν, σε ανάλογες περιπτώσεις, και άλλοι συγχωριανοί μας.

✿ Η Καλοσκοπή προοδεύει. Αρκετά οικόπεδα πουλήθηκαν φέτος. Και μάλιστα όχι σε ευκαταφρόνητες τιμές. Όταν αποκτήσουμε συγκοινωνία με το σιδηροδρομικό δίκτυο και το ταξίδι για το χωριό μας πάψει να είναι επίπονο και ακριβό, τότε οι επισκέπτες θα πυκνώσουν τους θερινούς, ιδίως, μήνες. Θα εγκαταλείπουν τη μολυσμένη ατμόσφαιρα των πόλεων και θα ανεβαίνουν στην ολοπράσινη Καλοσκοπή να αναπνεύσουν καθαρό αέρα. Με τη ζήτηση των οικοπέδων αποδεικνύεται ότι, η αμφιθεατρική θέση του χωριού μας προσελκύει τους αγοραστές. Οι φυσικές καλλονές του πράγματος θέλγουν τους ξένους. Αυτό όμως δεν είναι αρκετό. Δια να μην αντιμετωπίζουν προβλήματα οι επισκέπτες στο χωριό μας πρέπει να δημιουργήσουμε άριστες συνθήκες διαβίωσης. Πρέπει να αναβαθμίσουμε τη γενέτειρά μας. Την όμορφη Καλοσκοπή πρέπει να την συγχρονίσουμε με έργα υποδομής ώστε να αποτελεί πόλο έλξης για τους ξένους επισκέπτες. Ποιός ο λόγος να υστερούμε; Τί μας εμποδίζει να προχωρήσουμε στην αναβάθμιση. Το μεγαλύτερο εμπόδιο είναι η συγκοινωνία μας με το Σιδηροδρομικό Σταθμό του Μπράλου.

✿ Μια δυσάρεστη διαπίστωση έκαναν τα μέλη του Συνδέσμου μας στο πιο όμορφο τοπίο του χωριού μας το περασμένο καλοκαίρι. Ορισμένοι από τους περιπατητές οι οποίοι χάριν αναψυχής πηγαίνουν στο Κεφαλόβρυσσο και απολαμβάνουν την εξάισια εκείνη ομορφιά της φύσης δεν τηρούν τους όρους της καθαριότητας. Αφού παίρνουν μαζί τους διάφο-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

**Νέο Διοικητικό Συμβούλιο στην
Ομοσπονδία Ρουμελιωτών (Ο.Ρ.Ε.)**

Συγκροτήθηκε σε σώμα το νέο Δ. Συμβούλιο της Ο.Ρ.Ε. που προέκυψε από τις πρόσφατες αρχαιρεσίες που έγιναν στις 8.4.87. Στο νέο Δ.Σ. ο νομός Φωκίδας εκπροσωπείται από τον Παπαϊωάννου Ιωάννη, που ανέλαβε ταμίας του Δ.Σ. και την Γαϊτάνη Πόπη, που ασκεί καθήκοντα συμβούλου Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων. Τέλος σαν σύμβουλος εκλέχθηκε και η Στρογγυλού - Καραγιώργου Καίτη.

Σε σχετική του επιστολή το νέο Δ.Σ. προς το Σύμβουλό μας, μας γνωστοποιεί ότι συγκροτήθηκε επιτροπή για την τροποποίηση του Καταστατικού της Ομοσπονδίας, ύστερα από σχετική απόφαση της τελευταίας Γεν. Συνέλευσης της Ο.Ρ.Ε.

Στο νέο Δ.Σ., με τη σειρά μας, ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια και καλή επιτυχία, στο ιδιαίτερα σημαντικό του έργο.

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

 ρα τρόφιμα και κολλατίζουν κάτω από τα αιωνόβια έλατα της Αγίας Ελένης δεν φροντίζουν να μαζέψουν και τα σκουπίδια που δημιουργούν. Τα εγκαταλείπουν εκεί αδιαφορώντας αν ρυπαίνεται το περιβάλλον. Την πιο ειδυλλιακή τοποθεσία της Καλοσκοπής την μετατρέπουν σε σκουπιδότοπο. Κονσερβοκούτια, καρπουζόφλουδες, θρώμικα χαρτιά και παντός είδους άχρηστα αντικείμενα είναι διασκορπισμένα στον ιερό όσο και ιστορικό εκείνο χώρο της Αγίας Ελένης. Οι περιπατητές που πηγαίνουν στο κεφαλόβρυσο για να δροσιστούν πρέπει να είναι προσεκτικότεροι. Να μην εγκαταλείπουν εκεί τα απορρίμματά τους. Διότι η εικόνα που προξενούν δεν είναι μόνον άσχημη αλλά και απολίτιστη. Οι επόμενοι επισκέπτες οι οποίοι θα φτάσουν έως εκεί για τον ίδιο σκοπό αντί να απολαύσουν την αύρα του ολοπράσινου τοπίου θα αναπνέουν την δυσοσμία των σκουπιδιών που άφησαν εκεί οι προηγούμενοι. Το βρίσκετε σωστό αυτό; Όρος απaráβατος και επιτακτική ανάγκη για κάθε επισκέπτη: Να μην εγκαταλείπει τα σκουπίδια του εκτιθεμένα στον θαυμάσιο εκείνο χώρο της Αγίας Ελένης.

Φ. Α.

**ΝΕΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ
ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ**

● Ένα από τα πλέον σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κτηνοτρόφοι στα βοσκοτόπια της κοινότητας είναι η έλλειψη στεγαστρών για τα κοπάδια τους. Η Κοινότητα έστειλε έγγραφο στην Διεύθυνση Γεωργίας ζητώντας την επίλυση του προβλήματος. Θα θέλαμε να υπενθυμίσουμε ότι επιπλέον αίτημα είναι η περίφραξη των λατομείων και η οριοθέτηση των λιβαδιών έτσι ώστε να μην έχει κανένας δικαίωμα να τα καταστρέψει.

● Στις 19.9.87 στα πλαίσια της δεύτερης συνεδρίασης του περιφερειακού συνεδρίου εξετάστηκαν οι δυνατότητες ανάπτυξης του νομού μας. Παραβρέθηκαν και παρακολούθησαν τις εργασίες του Συνεδρίου οι Π. Γεωργίου, Ν. Αυγερινός, Γ. Κυριαζής, Α. Ματθαίου.

● Εγκρίθηκε όπως μαθαίνουμε το ποσό του 1.300.000 για την κατασκευή τεχνικού έργου στο δρόμο κάτω από την αποθήκη του Συνεταιρισμού.

● Ο κ. Νομάρχης έστειλε έγγραφο στην Κοινότητα που ζητά να μάθει τα τρία μεγαλύτερα έργα που έχει να προτείνει η Κοινότητα. Ιεραρχώντας την προτεραιότητά τους η Κοινότητα ζητάει: 1. Την κατασκευή ξενώνα, δαπάνης 20.000.000. 2. Την ανακατασκευή του δικτύου ύδρευσης από Γινέση μέχρι Σωτήρω και από Αλεξόγιαννο μέχρι Στρογγυλό δαπάνης 3.000.000. 3. Κατασκευή δρόμου από Κακοτράχη έως το κλειδί του δρόμου για Βρύζες (επαρχιακός δρόμος Καλοσκοπής - Οινόχωριου) δαπάνης 2.000.000. Ελπίζουμε ότι η εισήγηση αυτή δεν θα μείνει πεταμένη σε κάποιο ντουλάπι.

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

- ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ Γ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
- ΦΕΞΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (γραφική ύλη Κοινότητας)
- ΤΟΥΜΠΑΣ ΕΥΘ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (σφραγίδες)

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΑΡΩΓΗ

Όπως γνωρίζουμε όλοι μας, η ασφάλιση των εργαζομένων, είτε στο δημόσιο τομέα, είτε στον ιδιωτικό, η πολιτεία θέσπισε νόμους για υποχρεωτική ασφάλιση όλων των εργαζομένων, όμως μόνον οι αγρότες ακόμη δεν μπόρεσαν να γευθούν κάτι τέτοιο. Τελευταία η κυβέρνηση έκανε ένα μικρό βήμα προς τον σκοπό αυτόν, αλλά θα απαιτηθεί αρκετός χρόνος για να υλοποιηθεί και να ανακουφισθεί ο αγροτικός πληθυσμός, ιδία εκείνου του πληθυσμού, που διαβιόι στις προβληματικές περιοχές, όπως είναι η Καλοσκοπή, απ' όπου καταγόμαστε.

Όσοι συμπατριώτες μας παρέμειναν στο χωριό και δεν κατηφόρησαν προς τα αστικά κέντρα, τους οφείλουμε ευγνωμοσύνη γιατί διατήρησαν μέχρι σήμερα το χωριό ζωντανό, και γι' ανταμοιβή πρέπει να τους συμπαράστέκουμε και ηθικά αλλά και υλικά. Οι άνθρωποι αυτοί οι περισσότεροι γέροντες, ή γερρόντισσες πάσχουν από διάφορες χρόνιες παθήσεις, συνεπεία της σκληρής δουλειάς, που όλα τα χρόνια της νεότητάς των, ανάλωσαν στην καλλιέργεια της πατρώας γης με το... τσαπί.

Σήμερα η πολιτεία τους παρέχει ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη δωρεάν. Δεν αρκεί όμως η κρατική αρωγή όπως παρέχεται, γι' αυτό έχουν ανάγκη να καταφεύγουν σε εξειδικευμένους γιατρούς.

Όταν εισάγεται συνταξιούχος του ΟΓΑ σε νοσοκομείο, θέβαια απολαμβάνει τις ίδιες ιατρικές φροντίδες που απολαμβάνουν και οι λοιποί ασθενείς, αλλά έχει ανάγκη συμπαράστασως των οικείων του, όταν λείπει όμως η

οικογενειακή συμπαράσταση είναι δραματική η κατάστασή του, όπως συμβαίνει σε μια τέτοια περίπτωση με την Δήμητρα Πάντου, η οποία κείται στο κρεβάτι του πόνου άλαλη και ακίνητη.

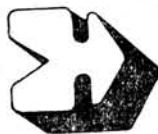
Σκέφθηκα λοιπόν ότι τέτοια περίπτωση πιθανόν να συμβεί και στο μέλλον σε κάποιον άλλον συμπατριώτη μας γι' αυτό επιβάλλεται από τον Σύνδεσμο Καλοσκοπιτών να ανοιχθεί ένας λογαριασμός σε μια Τράπεζα της Αθήνας και να συγκεντρωθεί ένα σεβαστό χρηματικό ποσό, από εισφορές τις οποίες να διαχειρίζεται το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου για να ανακουφίζει κατά το δυνατόν, χωρίς προκαταλήψεις τους πάσχοντες από χρόνιες παθήσεις συγχωριανούς μας και για το σκοπό αυτόν κάνω την αρχή, καταθέτοντας πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές.

Τέλος προτείνω, όπως το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου αναθέσει όλην την εργασίαν αυτή δηλαδή την διαχείριση και διάθεση των χρημάτων σε μια επιτροπή, αποτελούμενη από εθελόντριες κυρίες που παρρημούν στο Κλεινόν Άστυ.

Αθήνα 1987

ΠΑΝ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ

Σημ.: Τα γράμματα δημοσιεύονται όπως ακριβώς στέλνονται.

— ΤΑΒΕΡΝΑ —

«ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ Νο2»

ΟΠΙΣΘΕΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «HOLIDAY INN»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΦΟΣ

Ηλ. Ποταμιάνου 2 — Ιλίσια — Τηλ.: 72.35.506

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΕΙ

TRADIOTINAL GREEK TAVERN
TO XANI THS GRAVIAΣ — THE GRAVIA INN
JUST BEHIND OF THE HOLIDAY INN HOTEL

ΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

«ΠΡΙΣΜΑ»

Β. ΓΚΟΥΜΑΣ — Χ. ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Διαθέτει στα γραφεία του, Πολυτεχνείου 5, για τους μαθητές Α', Β' Λυκείου, ειδικό βιβλίο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ και θεμάτων τελευταίων ετών ΔΩΡΕΑΝ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

- ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ** από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 91.543).
- ΜΑΘΗΜΑΤΑ:** Ο καθηγητής ΝΙΚΟΣ Δ. ΚΟΛΛΙΑΣ, παραδίδει σε μαθητές Φυσική, Μαθηματικά, Χημεία. (Τηλ.: 513.8639).
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ: 417.2029 — 417.3079).
- ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ** — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.
- ΥΑΛΙΚΑ** — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ** — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.
- ΤΑΒΕΡΝΑ** — ΚΟΥΦΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ποταμιάνου 2, Ιλίσια (πίσω από Ξενοδ. «Χόλυ Ντέυ»), τηλ. 77.87.201.
- ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ** — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.
- ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ»**, Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουνδούρου.
- ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ** - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασοπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.
- ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ** παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.
- ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ** — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.
- ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ** — ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, Λογίστρια, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου. Αναλαμβάνει τήρηση λογιστικών βιβλίων Α, Β, Γ, Δ κατηγορίας. Τηλ. 77.08.098.
- ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ** — ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ, Αριστοτέλους 89, (πλ. Βικτωρίας). Τηλ.: 88.32.291.
- ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ** — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.
- ΒΙΒΛΙΑ** — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.
- ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ** — ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Λυκούργου 10, Αθήνα, τηλ. 32.40.800 - 64.42.354.
- ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ** καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.
- ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ** — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.
- ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ** — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόisia, τηλ. 57.33.336.
- ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ** — ΓΙΑΝΝΗΣ Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ασπασίας 34, Χολαργός, τηλ. 65.31.426, 65.12.449.
- ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ** — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.
- ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ»** — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.
- ΟΠΤΙΚΑ** — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).
- ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ** — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.
- ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ»** — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.
- ΤΑΣΟΣ Π. ΧΑΣΙΑΚΟΣ**, Δικηγόρος — Ακαδημίας 57, 5ος όροφος, γραφ. 521, τηλ.: 36.14.854 - 36.12.235. Οικίας: 51.35.891.
- ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ** — ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Τηλ. 43.14.758, «Αθαν. Διάκου», Τηλ. 63.345.
- ΦΟΙΒΗ Ε. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ**, Δικηγόρος — Γραφ.: Σανταρόζα 1Δ, 3ος όροφος, γραφ. 7, τηλ.: 32.18.296, 32.15.894, Τηλ. οικίας: 64.67.123.

